

“Als ik mijn ogen open, is het donker en waar ik op lig, is koud en nat. Ik vraag me af hoe dat kan. Het was vandaag toch een stralende dag? Het had toch niet geregend? Dan verlies ik opnieuw mijn bewustzijn. Als ik weer bij kom, vraag ik me af wat er gebeurt. Is dit een nare droom?”

Ik zie jou **Niek van den Adel**

Vanaf het moment dat Niek van den Adel ons deelgenoot maakt van zijn leven en vertelt over zijn motorongeluk, de hoge dwarslaesie die hij daaraan heeft overgehouden, het revalideren en de impact op zijn leven, kun je een speld horen vallen in de Dageraitzaal. Alle leidinggevendenden, bedrijfsleiders en hoofden, hangen aan zijn lippen. Ze lijken ademloos te luisteren. Wat zeker meehelpt, is dat Niek sympathiek is. Een geboren spreker met veel gevoel voor humor, maar vooral zijn verhaal is indrukwekkend.

WAAROM DOE JE WAT JE DOET?

Niek is gevraagd te spreken over leiderschap en gastvrije zorg tijdens de afsluitende bijeenkomst van de module Visie op Patiëntenzorg voor leidinggevendenden. Een visie op patiëntenzorg heeft Niek zeker. Hij is dankbaar voor de zorg die hij ontving op de dag dat hij het ongeluk kreeg. “Ik heb letterlijk mijn leven aan zorgverleners zoals u te danken. Ik kan mij geen behandeling meer herinneren, maar wel alle armen en handen van zorgverleners om me heen die mij steun gaven. Het draait om gastvrije zorg. Terug naar de bedoeling. Waarom doe je wat je doet?”

Niek is begin dertig als hij, na een avondje stappen, toch besluit om op de motor te stappen. Als hij huiswaarts keert, verliest hij in een bocht de controle. Hij weet zelf na enkele uren 112 te bellen, maar het duurt nog

eens 45 minuten voordat ze hem weten te bereiken. Niek werkte toen als consultant, had een huis in Amsterdam Zuid (met parketvloer) en leidde het leven van een ‘snelle jongen’. “Ik was alleen en doodongelukkig. Hoe vind ik liefde als ik niet eens van mezelf kan houden? En wat doe je dan om te voelen? Je koopt een motor. Hoe bizar dat op het dieptepunt van mijn leven, na het ongeluk, ik de liefde van mijn leven tref. Kim, mijn ergotherapeut. We hebben inmiddels drie kinderen en zijn dolverliefd.”

Wat Niek heeft meegemaakt, is heftig. Maar zware kost werd het die middag niet. Hulphond Joep gaat altijd met Niek mee, zo ook vandaag. “Joep is de belangrijkste man in de zaal”, aldus Niek. “Hij is de meest gastvrije hulpverlener die ik ken. Joep kan van alles en helpt mij bij alles.” Maar terwijl Niek vertelt, prijkt Joep niet aan zijn zijde. Als ik twee keer

kijk, ligt hij verstopt achter de kar waar de laptop op staat. Een verklaring volgt, met een knipoog. “Eigenlijk zijn Joep en ik geen goede combinatie. Want Joep heeft podiumangst. De zaal lacht.

Niek haalt twee werelden aan, die in het boek “Verdraaide organisaties” (Wouter Hart, 2015) worden beschreven. De leefwereld waarin we elkaar ontmoeten en de systeemwereld, waarin onze computer, e-mail en het EPD de hoofdrol spelen. “De systeemwereld is zo drukkend geworden. Het blijft maar binnenkomen. Tijd om dit om te keren!”

GASTVRIJHEID IS CONTACT MAKEN MET DIE ANDER.

Niek noemt een voorbeeld van een jongen, zes jaar, op een oncologische afdeling, die kanker heeft. “De artsen wilden morgen

Je bent mijn meest inspirerende spreker ooit.

ASTRID WAKELKAMP, BEDRIJFSLEIDER

Dit verhaal gun ik alle mensen die aan bed staan.

JAN VAN DER WEIDE, KLINISCH CHEMICUS

Er is gelijk actie ondernomen

starten met chemo om zijn kansen te vergroten. Maar Guus wilde zondag nog zijn kampioenswedstrijd spelen. En dat kon. We gaan met elkaar in gesprek op een andere manier. Het is Guus zijn gezondheid. Dat heet bij mij gastvrijheid."

TIJD WORDT HET SCHAARSTE GOED.
HOE GA JE DAAR MEE OM?

"Wie vindt zichzelf gastvrij? Iedereen vult dat in op een andere manier. Begin je direct aan die tachtig e-mails? Of stop je eerst bij collega's om samen koffie te drinken? Gastvrijheid is contact maken met die ander. Toen ik hier binnenkwam, werd een bakje water voor Joep gehaald en waren er mensen die mij een hand gaven. Geweldig! Gastvrij zijn we allemaal. Terug naar de bedoeling. We zitten vast in de systeemwereld. Je zegt nooit: 'Wat fijn, alle Excelletjes klopten vandaag'. Maar wel hoe je met elkaar omging, hoe je dat ervaren hebt. We krijgen minder tijd voor elkaar. Tijd wordt het schaarste goed. Hoe ga je daar mee om? Taal is een ding. Jullie spreken een moeilijk

taal. Vanaf de parkeergarage heb ik 17 verbodsborden geteld en niet ééntje waarop ik welkom word geheten. We hakken op wat er mis kan gaan. Een invalidentoilet, waarom geen rolstoelvriendelijk toilet? Een wachtkamer, waarom geen ontvangstruimte? Spreekkamer, waarom geen bespreekkamer? Jullie gebruiken ingewikkelde taal voor simpele dingen."

GEDRAAG JE ALS ALIE. HET IS EEN
KEUS OM JE DAG MOOIER TE MAKEN

Niek vertelt over zijn strijd die hij voert tegen de helse pijnen. "Op sommige dagen win ik het niet en weet ik dat ik thuis onder de dekens moet kruipen met de gordijnen dicht. Op de dagen daarna, ga ik vaak tanken bij Alie. Hij is altijd irritant opgewekt en ziet direct hoe het met mij gaat. Als ik aan kom rijden, steekt hij zijn hand op als teken van herkenning en loopt naar buiten. Hij praat met mij. Soms gaat er maar vijf liter benzine in. Alie weet dat ik niet kom om te tanken. Hij vraagt hoe lang ik nu al in die rolstoel zit en

Ik heb jouw boek *Crash* in één ruk uitgelezen en na vanmiddag ben ik alleen maar enthousiaster geworden.

ANNEKE PLETTE, HOOFD COMMUNICATIE.

suggereert om maar eens een andere dokter te nemen. We lachen. Hij biedt mij koffie aan. 'Zwart he?' Dat heeft hij onthouden. Alie maakt mijn dag mooi! Ik rijd er zelfs dertig kilometer voor om. We hebben allemaal een keuze. Alie heeft ervoor gekozen om mijn dag mooier te maken. Gedraag je als Alie. Het is een keus om je dag mooier te maken. Omdat het kan.

HOE ZIE JE MIJ?
ALS JIJ MIJ ZIET, IS DAT HET MOOISTE
WAT JE MIJ KUNT GEVEN.

'Ik zie jou' staat in Nieks trouwring gegraveerd. "Hoe zie je mij? Als jij mij ziet, is dat het mooiste wat je mij kunt geven. Het is tijd om die ander te zien. Joep is 's morgens altijd blij om mij te zien. Joep leert mij dat ik zelf een keuze heb om mijn dag leuk te maken. Geluk zit niet in je benen." Het is de essentie van zijn lezing. En Joep? Die tilt zijn kop op en kijkt ons aan, van een afstandje, dat wel.